

da ogsaa kommet dertil, at Principalerne i dette Fag have sluttet sig sammen med Arbeiderne og have erklæret, at dette Forhold er af en standaals Natur, og de have sendt en Skrivelse gaende ud derpaa til Statsbureauet i Sylland. Da denne imidlertid ikke værdigede dem Svar, have de nu indsendt den til Indenrigsministeren, og det skal nu vise sig, om han vil sørge for, at der kommer Svar. I denne Skrivelse godtgjøre Principalerne, at selv med den Pris, som der tidligere er blevet givet for dette Arbejde, og for hvilken Levering blev tilbudt fra flere, der vare i Stand til at levere det paa ordentlig Maade, vilde det Beløb, som kunde gives i Arbejds løn efter den Prisurant, som Svendene havde tilbudt, kun komme til at andrage 2 Kr. daglig for Svendene. Det indrømme Principalerne selv, og det er Noget, som sjældent sker, det holder haardt at faae Principalerne til at indrømme, at Svendene kun have 2 Kr. i Løn. Her, hvor imidlertid deres egne Interesser kom med ind, ere de gaaede til den Indrømmelse, at selv efter den Prisurant, som Svendene havde opstillet for dette Arbejde, vilde de ikke kunne tjene mere end 2 Kr., og saa gaar man hen og modtager Licitationstilbud, som fuldstændig umuliggjorde, at Arbeiderne kunne faae blot tilnærmelsesvis en Løn af 2 Kr., og det har da ogsaa vist sig, at den Mængde, der udførte dette Arbejde, paa alle mulige Maader maatte søge Arbejdskraft, som umulig var i Stand til at levere noget som helst ordentligt Arbejde. Nu spørger jeg, om der virkelig er Noget, der for Alvor tror, at der er nogen Velsignelse og Værdi i det offentlige Arbejde, naar det bliver udbudt paa den Maade, naar det, Arbeideren skal have ud af de Summer, som udgives til offentlige Arbejder, skal presses ned til den Sum, der her er nævnt eller til noget endnu mindre. Nei, jeg tror nok, Velsignelsen bliver borte, han faar kun Slid og Slæb tilbage. Men dette ligger i Statens Haand, thi naar Staten virkelig vilde, saa kunde den, naar den har Produktionen i sin Haand, sikkre den enkelte Arbejder en Løn for hans Arbejde, som han kunde være tjent med. Men paa den Maade, som det nu foregaar, er det offentlige Arbejde ingen Velsignelse for Arbeiderne, og saaledes bliver i Virkeligheden Statsdriften ikke til nogen økonomisk Nytte af nogen som helst Betydning for ham. Det betyder for ham — ligesom det private Arbejde — kun Slid og Slæb for at erhverve det Allernødvendigste til Livets Ophold. Derfor ønsker jeg, at Forholdene i denne Henseende kunne blive noget anderledes, og jeg glæder mig over, at vi ere inde paa en

Vej, som engang i Tiden, og maaste ikke inden ret længe, kan føre dertil. Jeg konstaterer nemlig, at det ærede Medlem, som fører Ordet paa Flertallets Vegne, har erkendt, at den frie Konkurrence er en Ulykke i mange Forhold, at Staten bør gribe ordentlig ind i det økonomiske Liv og komme Borgerne til Hjælp i Kampen mod den private Kapitalisme. Det er de to væsentligste Ting. Man har erkendt fra Regeringens Tilhængeres Side, at økonomiske Reforme ikke kunne tilveiebringes uden at nye Byrder skulle lægges paa Befolkningen, som jo i Forveien har Byrder nok. Det forekommer mig, at her er en Erkjendelse tilstede, som fra den ene Side er en Falliterklæring af dem, som skulle forvalte vore Statsmidler, og paa den anden Side en Erkjendelse af, at vi skulle ind paa en ganske anden Politikk, som fører i Retning af den Socialdemokratiet har forsvaret al den Tid, det har været fremme her hjemme, og som forsvares hele Verden over. Det er mit Haab, at denne Politikk inden ret længe maa vinde endnu mere Indgang i Befolkningen. Thi man kommer ikke til økonomiske Reforme af nogen Betydning, før man bliver enig om at fratage Pri-attapitalismen det Herredømme, den nu har over Produktionen. Før man kommer ind paa at skabe Tilstande, hvor Enhver har mere Net til Udbytte af sit Arbejde end nu, før kommer man ikke til bedre økonomiske Tilstande for Arbejderbefolkningen Verden over. Den Erkjendelse, haaber jeg, at man inden ret længe vil komme til.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Der er en Række ærede Talere, som have hørt forskellige Orreder, der nærmest henhøre under det Ministerium, jeg har den Ære at forestaa, og som derfor have knyttet deres Bemærkninger til Indenrigsministeriets Budget. Jeg har ganske vist en Fornæmelse af, at en stor Del af, hvad der er fremkommet, ikke var ganske nyt, at vi for en stor Del for have hørt noget lignende fremsat, og at der ikke var saa saa Gjenangere, der have meldt sig, men jeg indrømmer, at der er forskellige af de reiste Spørgsmaal, som det vil være rigtigt for mig at give Tilsvaret paa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Redeborg) berørte eller rørte ved Spørgsmaalet om Esbjerg-Donon Ruten, men meget forigtig. Det ærede Medlem kom egentlig ikke ind paa Omtale af den nu gjældende Kontrakt, og det ærede Medlem vil jo vist ogsaa erindre, at det ærede Finansudvalg for i Forstaar i nogle Forhold til den nu afsluttede Kontrakt,